

پیغمبری نه خویندهوار

مامؤستا ناصری سوبحانی

پیغمبری نه خوینده وار

ناصر سوبجانی

ناوی کتیب: پیغمبه‌ری نه‌خوینده‌وار

نوسینی: م. ناصری سوبحانی

وهر گیرانی: د. عمر عبدالعزیز

دیزاین: کتیبخانه‌ی گه‌شه

سهرپه‌رشتی چاپ: کتیبخانه‌ی گه‌شه

نۆره‌ی چاپ: دووهم، ۲۰۱۸ز - ۱۴۴۰ک

نرخ: (۱۰۰۰) دینار.

له به‌رپوه‌به‌ریتی کتیبخانه گشتیه‌کانی سلیمانی
ژماره‌ی سپاردنی (۵۴۷) لی سالی (۲۰۰۸) ی پیدراوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه کی وەرگیر

نهم بابه ته وتاریکی مامۆستا (ناصر سوبحانی) یه، سالی (۱۹۸۵ز) له وهلامی وتاریکدا به زمانی عهره بی نووسی، که دهرباره ی پیغمبه ر (ﷺ) نوسرابوو، له گوڤاریکدا به ناوی (المنار) له مانگی دوازده ی سالی (۱۹۸۴ز) دا بلاو کرابوو وه. نووسه ری ئه و وتاره – به گومانی خوی – ههولتی دابوو بیسه لینی که پیغمبه ر (ﷺ) توانای خویندنه وه و نووسینی هه بووه.

مامۆستا ناصر کاتی ئه و وتاره ی بینی، ناوه رۆک و شیوازه که ی به نازانستی و کالۆ کرج زانی، به لام هه ندی له براو دۆستانی، پێیان وت: خودی بابه ته وروژینراوه که جی بایه خه. ده کری نهم وتاره بکریته دهر گایه ک بو خسته

رپووی ههندی راسیتی و راستکردنه‌وهی هه‌ندیک هه‌له
تێگه‌یشتن له زاراوه‌و چه‌مک و بابته‌ قورئانییه‌کان.
بابته‌که‌ی مامۆستا ناصر هیزو پێژیک‌ی تایه‌تی خۆی
هه‌یه‌، چونکه‌ به‌ شیوازیکی لوژیک‌ی و (ئێستقرائی)، له
ده‌لاقه‌ی (رپوانینه‌ قورئانییه‌کان) هه‌وه‌ به‌ دواداچونیکی بابته‌تی
نه‌خوینده‌واری پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌کات و گومانی نه‌و
نوسه‌ره‌و سه‌دان هاووینه‌ی ره‌تده‌کاته‌وه‌.

ئه‌م وتاره‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ له‌ گوڤاری (نداء الغریب) دا
بلاوکه‌راوه‌ته‌وه‌، که‌ له‌ سالی (١٩٨٥ز) دا له‌ شاری
(پاوه‌) ی رۆژه‌لاتی کوردستان بلاو بووه‌وه‌. ئێستش به‌
مه‌به‌ستی سوودگه‌یاندن به‌ خوینه‌رانی کوردزمان به‌
پێستمان زانی وه‌ریگێرینه‌ سه‌ر زمانی کوردی. بابته‌که‌
هیچ جوهره‌ ده‌سکارییه‌کی تێدا نه‌که‌راوه‌و ده‌قاوده‌ق - وه‌ک
خۆی - له‌ عه‌ره‌بیه‌وه‌ به‌رچه‌ که‌راوه‌. به‌لام هه‌ندیک

ناونیشانمان له ناواخنی بابه ته که دا داناوهر هندی
رونکردنه وهی پوښتیشمان خستو وه ته په راوړ.
ماو ته وه نه وه بلین که ده که عه ره بیه که ده قیکي
هیجگار چرو زانستی به پرشته، هه ول دراوه به پی توانا
له پرۆسه ی وهر گیرانه که دا حقی خوی بدریتی.
به هیوای سوود گه یانندن به خو شه ویستانی پیغمبه ری
نیسلامی تامه زر و یانی ناسینی ژیان نامه و تایه تمه ندیه کانی.

عمر عبد العزیز

کانونی دووهمی (۲۰۰۸ز)

پیشہ کی نووسہر

خواہ! حق و راستیمان بہرستی بخہ پیش چارو،
توانای شوینکہ وتیمان پی بہ خشہ..
نارہ وایشمان بہ نارہ وَا بخہ پیش چارو، توانای خو لادان
لی بہ خشہ پیمان.. بہ سۆزو رہمہتی خۆت، ئەی
بہ سۆزترین بہرہم و میہربان!
پاشان..

بلاوکراوہیہک بہ ناوی (المنار) لہ ژمارہی
(۱۹۸۴/۱۲/۳۱) ۱۵ بہ وتاریکھوہ کہوتہ بہرچاومان،
لہژیر ناویشانی (تیروانینیکی قورئان - پیغہمبہری
نہ خویندہوار-). نووسہری ئەو وتارہ - کہ خو بہ تویرہر
دہزانی - وا گومان دہبا محمد پیغہمبہر (ﷺ) خویندہوہو
نوسینی زانیوہ (بہ عیارہ تیکی تر: لہ منالی یوہ کتابی
خویندوہو، بہ دەستیشی نویسیوہتی).. بۆیہ ہەر کہس

وابزانى پيغه مېر (ﷺ) نه خوښده وار بووهو، خوښدنه وهو
نوسيني نه زانيوه، نه وه - به لای نه وه وه - کوفرو
بې پروايي په کي ناشکرايهو، بوختان و هېله ستر او ه..

له گېل خوښدنه وهی و تاره که نه و دهسته واژه يه م
بیر که و ته وه که ده لى: تا بمي زياتر ده بينى.. پاشان په حه تم
نارد بو نه و که سه ی خو ی ده ناسی و قه دری خو ی ده زانی..
هه روه ها خو ز گم خواست که هه رکس به کارى
هه لده ستى، بزانی چى ده کاو، چه نده ی له توانا دايه، جا
پى هه ستى.. هه روه ها هیوام خواست که نه و (تويژره ه)!
هه ولتى له گېل خو ی بداو، پيش نه وه ی ده ست بداته
کاری تويژينه وه، خو ی به چاکى فيرى زمانى عه ره بى بکا،
تا دهسته واژه و رسته گېل نه هيئى، که گوئى مروؤ حه ز به
بيستيان نه کا.

نه و و تاره مان خوښدنه وهو بو مان ده رکوت که بنه مايه ک
نهم (تويژينه وه يه) ی له سر بنياتنراوه نه وه يه: گوايه نه بوونى

توانای خویندنه وه نو سین، ناته واوی و که مییه..
پیغه مبه ریش (ﷺ) دووره له وهی رۆژی له رۆژان ئهم
ناته واوی یه نيسبت بدریته لای،.. ههروهها..

له راستیدا ئیمه له بیرى بهر په چدانه وهی ئاوا و تاریکدا
نه بووین - له کاتی کدا بئ سهر و بهری یه کهی ئاشکرا و
بهرمه لایه - به لام چهند براهیه کی بهر پێ به پێویستیان زانی
که ده بئ هه ر گومان و شوبههیه ک که دروست ده کری ،
رەت بدریته وه، بۆیه به پشتیوانی خوا ئهم بابه ته مان نوسی.

جیاوازی مروؤ له گهل گیاندارانی تر: ^۱

له راستیدا ئه وهی مروؤ جیا ده کاته وه له ره گهزی
گیاندار - که نیشانه کانی گیانداریی تیدا گه شه کردن و،
نه وه خسته وه، ههست و جولّه و بزاوتنه - بریتی به له
روحیکی خودایی که هه لگري ژيانیکی تاییه ته.. ئه و ژيانه
تاییه ته دوو نیشانه ی هه یه: یه کهم (علم) و زانیاری، دووهم
(ئیراده) و ههست. ئه و روحه یه که میان-واته (علم)-
له پئی سی هۆکاره وه به کار ده هیئی بو وه رگرتنی به شی له
به شه کانی.

هۆکاری یه کهم: هیژی دیتن (بصره)، که بریتی به له
هیژیکی روح و، له پئی به کار هیئانی چاره وه کار ده کات

^۱ - نه و چهند ناو نیشانه ی لهم وتاره دا هه ن، له وه رگیره وه ن و،

له وتاره که ی نوسهر دا دانه نراون. (وه رگیر)

بۆ دیتى نیشانه و بەلگەکانى خوا لە بوونە وەر و گیانی
مرۆفەکان خۆیاندا، واتە بەشى (عالم الشهادة)، یانی
دونیای بینراو و هەست پێکراو.

هۆکاری دووهم: هێزی دل (قلب)ە، کە هێزیکی تری
روحە، لەرپى بینراوەکانى هێزی یەكەمە، راستى یەكە
پشتەوهی دونیای بینراو، واتە بەشى (عالم الغیب) و،
بەلگەکانى زاتى خواى گەورە و نازناوەکانى هەست
پێدەکا.. بەوجۆرە ئەوەندەى پێویستە لە بۆچوون و
جیهانبینی، وەرەگرێ.

هۆکاری سێهەم: هێزی بیستن (سمع)ە، کە هێزی
سێهەمی روحە، لەرپى (گۆی) وە کار دەکا، ئەو شتانه
وەرەگرێ کە نه (عالم الشهادة) یە و بینراو، تا هێزی بینین
پێی پێبە، نه دونیای پشت ئەم بەشە تا لەرپى دل
(قلب) وە پێی بزانی.. کەواتە هێزی بیستن حوکمە
خودایىمەکان وەرەگرێ. کە لەسەرینکە وە هەمەهەنگی

ده کات له نیوان جوجو له (اختیاری) و (تسخیری) یه کانی
 مروځدا، له سهری کی تریشه وه هه ماهه نگی ده کا له نیوان نه و
 ههردو جوجو و بزاونته ی مروځ، له گه ل باقی پارچه و
 به شه کانی تری جیهاندا.. ههروه ها ئه رکیکی تری هیژی
 یستن بریتی یه له وهرگرتنی رپنوینی و هیدایه ته
 خوایی یه کان تایهت به چو نیه تی به کارهینانی دوو هیژی
 بین و دل (بصرو قلب)، چونکه بی نه و رپنوینی یانه نه و
 دوو هیژه نازان و ناتوان - وهك پیویست - به ئه رکی
 سهرشانی خو یان ههستن.

به وجوره، له رپی به کارهینانی نه و سی هیژه وه - به و
 شیوه یه که پیویسته - بوچوونی ته و او دهر باره ی خوی
 گه و ره و، بونه و هرو، مروځ، دروست ده بی.. ههروه ها
 ره و او راستی و حق، له ناهه قی بو مروځ، پروون
 ده بیته وه و، نهمه تی نه و نه حکامانه دهرژین به سهریدا، که
 بیخه نه سهر شاری و رپیازه کانی ئیسلام و، بی نیازی

ده‌که‌ن له شوینکه‌وتنی حوکمی ده‌رون و شه‌تان و،
 سه‌ره‌نجام خێرو چاکه‌ی بۆ جیا ده‌بیته‌وه له شه‌رو خراپه.
 پاش ئه‌مانه پێویسته بزاین که هێزی دل { که له
 قورئاندا به (قلب) یا (فؤاد) ناوبراوه } کاریکی تریشی
 هه‌یه، که بریتی‌یه له به‌رزبوونه‌وه‌ی ئاستی په‌غه‌ت و ترس
 (رَغَب و رَهَب) بۆ لای خوای میهره‌بانی خاوه‌ن سۆز،
 خوای خاوه‌نی پوژی سزا، له‌جیی په‌غه‌ت و ترس بۆ هه‌ر
 شتیکی تر که به‌دهیه‌نه‌رو خولقی‌نه‌ر نیه، چونکه خۆی
 خولقی‌نه‌راوه، بۆ هه‌ر شتیکی تر که توانای زیان و سوود
 گه‌یانندی نیه، نه‌ مردن و نه‌ ژیان و نه‌ زیندو بوونه‌وه‌ی به
 ده‌ست نیه..

پاش ئه‌م هه‌لدیرو وه‌ردیرو ئالوگۆره‌ی به‌دلدا، یا
 له‌پێی دله‌وه‌ دیت، پۆلی هێزی (ئیراده) و ویست سه‌ر
 هه‌ل‌ده‌دا، نه‌و ئیراده‌یه‌ی - که له‌پێی نه‌و ئومێدو ترسه‌وه -
 خاوین و پاکژ ده‌بیته‌وه‌و، ته‌سلیمی خوای کردگاری

فرمان به دهست، (خالق) و (آمر) دهیی.. بویه رپی حدق و
 راستی و خیر و چاکه هل ده بژیروی و دهیگریته پیش، یه کتا
 په رستانه و دلسوزانه روو نه کاته به دیهینه ری ناسمانه کان،
 دور ده که ویته وه له رشته ی هاو هل بریارده رو
 (مشرکین).. نه و هه لبراردنه بو نه و رییه مروؤ ده کاته
 تاکیکی چاک و (صالح)، خواپه رست و، پشت به سترو
 به خوا، به و جوړه ی که پیویسته.. نه و کاته ته سکی بازنه ی
 کاری، یا نیازی به به کارهینانی هوکارو سوننه ته
 رامه پتراوه کان (السنن التسخیریة) - که به دهست مروؤ
 نین و، گورین و جیگورکی پیکردنیان له که مال و ته و اوپی
 مروؤ نیه - هیچ زیانکی بی ناگه یه نی..

چۆنیهتی گه‌یشتنی مروّڤ به قوئاغی

که‌مال^۲ و ته‌واوی

سه‌ره‌نجام ده‌بی بزانی که که‌مال^۲ و ته‌واوی مروّڤ به‌مانه

ده‌بی:

سه‌ره‌تا ده‌بی ئایه‌ت و نیشانه‌کانی خوا له گه‌ردوون و
له ده‌رونه‌کاندا بیینی، خوی گه‌وره‌و نازناوه‌کانی و
راستی‌یه‌کانی جیهانی (غیب) و شاراوه، بناسی، زاناو
ناشنا بی به‌و سروش و (وه‌حی)یه‌ی خوا که ده‌رباره‌ی

^(۲) مه‌به‌ستی مامۆستا ناصر له که‌مال و ته‌واوی بو مروّڤ له
وتاره‌داو هر نووسی نیکی تریدا، نه‌و ریژه دیلریکراویه که له
پنی هیدایه‌ت و پهنمویه خوییه‌که‌نه‌وه له دونیادا پی ده‌گات، نه‌ک
که‌مال و ته‌واوی به وانا زمانه‌وانیه‌که‌ی، که ته‌نها شایانی خوی
کردگاره . (وه‌رگه‌ر)

رېښمويي هېڅي بېستن و دل نيردراوه، که حوکمي خواي
کردگاري فرمان به دهست پروون ده کاته وه..

به عياره تيکي تر بۆچوونيکي ته و او دهرباره ي (خوا) و
(بونه وەر) و (مروږ) وەرگري، ههروها به ها بالا
گشتي يه کاني هه موو بواره کاني ژيان - به ووردو گه وره وه
- بزاني، پاش نه وه هيو او ترسي ته و او ي له خوا هه بي و، به
يه کجاري ته سليمي په وهر دگاري بي و، به وجوړه ي
شايان و پيوسته بيته به نده ي خواو پستي بي بيهستي..

به عياره تيکي کورت تر، ده بي بيته برواداريکي چا که کار
(مؤمن) يک که (عمه لي صالح) نه نجام بدا.. دياره نه وه ش
به نده به هاتي رېښمويي خواي گه وره و، به کاره ياني
دروستي مروږ بۆ نه و هېژانه ي خوي که ناماژه مان
بي کردن..

سه باره ت به رېښمويي و (هډي) ي خواي، دياره هيج
مروږ ليک گوماني له وهدا نيه که وەرگرتي نه و رېښمويي يه

خوایی به له لایه ن پښه مبه ره وه (ﷺ) هیچ پښو ښتی به کی به
خویندنه وه و نویسین نیه، چ له رپی فریشته وه، چ خوی
گه وره بیخاته دلی، یا هر که سی تر له هر که سی تری
وهرگری، هه وه ها له بهر کردنیشی هر پښو ښتی به
خویندنه وه و نویسین نیه..

سه باره ت به به کاره ښانی هیژو توانا مرویی به کانیش -
که باسکران - بو غه یری بواری وهر گرتن و له بهر کردن،
دیاره له شته زور ناشکراکانه و، هیچ پښو ښتی به کی به نیه.

نه خویندنه وه و نه نوسین بو پیغمبه (ﷺ)

ناته واوی نیه:

بهمه ی که باسمان کرد پروون بوویه وه که نه بوونی
توانای خویندنه وه و نوسین ، که می و ناته واوی نیه له
مروفایه تی هیچ مروفقیدا، مه گهر که سیک هموو
رپنگا کانی گه یشتن به که مال و ته واوی لی به سترایی، جگه
رپی خویندنه وه و نوسین.. جا ئه وه چ ژیری که گومانی وا
به ری به زاتیکی وه ک محمد (ﷺ) که خوا پهروه رشیاری
بوو، جو بریل فی رکاری بوو، ئه شکه وتی حیرا قوتا بخانه ی
بوو؟ گوینگر تیشی له وانیه (وحی) له جیهانی دوور له
کاغزو قه لهم بوو !؟

به راستی نمونه ی ئه و که سه ی که پیغمبه ری خوا
به خوی ده شو بهینی - به وه ی وا داده نی نه خوینده واری و

نه‌نوسين ناتەواوييه - كه‌سى وا كافر ده‌بئو، وه‌ك ئەر
 كه‌سه عه‌جه‌مى‌يه - له‌ به‌ناو عه‌ره‌به‌كان و غه‌يرى ئه‌وان -
 وایه كه هه‌چ رێگه‌یه‌ك شك نه‌با بۆ زانینى زمان جگه‌ له
 خويندنى كتيبه‌كانى زمانناسى، ئه‌وكاته كه‌سىكى وه‌ك
 (قس)ى كورپى (ساعده) به‌ خۆى ده‌چوینئو، به‌دلىایى
 ده‌لئى: هه‌لەن ئه‌وانه‌ى وا ده‌زانن ناوبراو كتيبى (العین)ى
 فه‌راهیدى، یا كتيبه‌كانى (سیویه)ى و (عبدالقاهر)ى
 خويندوه..

له‌سه‌رێكى تره‌وه هه‌قه‌ به‌رسين: رێگر چیه كه‌ بئ‌توانایى
 خويندنه‌وه‌و نوسين - ئه‌گه‌ر به‌ ناتەواویشى بزانی - بده‌ینه
 پال پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)، له‌كاتێكدا خوا شتى له‌وه گه‌وره‌ترى
 داوته‌ پال و، ده‌ره‌قى فه‌رمویه‌تى: ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا
 فَهَدَى﴾ [الضحى / ۷].

واته: خوا تۆى دوور له‌ هیدایه‌ت و رێنمووى بى‌نى و،
 هیدایه‌تى دايت و رێى بۆ روون کردیته‌وه ؟

مه‌به‌ست له (ضلال) بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دووریه له
 جیهانبینی و بۆچونی ئاینی دهرباره‌ی خواو گه‌ردون و
 مرو‌ف، هه‌وره‌ها دووری له به‌ها خوایی‌یه‌کان، هه‌رچه‌نده
 پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) زۆر دوور بوو له بیرو بروای بت په‌رستان
 و، خو و ره‌وشته ناپه‌سه‌نده‌کان.. مه‌به‌ست له (هدایه) تیش
 ناردنی ئه‌و بۆچونه‌یه دهرباره‌ی خواو گه‌ردون و مرو‌ف و،
 به‌ها و ره‌وشته خوایی‌یه‌کان..

هه‌روه‌ها دهرباره‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمویه‌تی:
 ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا
 الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ﴾ [الشوری / ۵۲].
 واته: هه‌روه‌ها شتێک له رۆحی فه‌رمانی خو‌مان به
 وه‌حی بۆ ناردی، تۆ نه‌تده‌زانی (کتاب) چیه، یا (ئیمان)
 چیه..

قورئان دوپاتی ده کاته وه که پیغمبر (ﷺ)

نه خوینده وار بووه:

جا کاتی بۆمان دهر کهوت که نه خویندنه وه و نه نوسین نا
ته واوی نیه و، نه گهر به گریمانه ناته واویش بی، نیسه تَدانی
بۆ لای پیغمبر (ﷺ) گونا نیه، پاش نه وه ده لَین:
قورئانی پیروز دوپاتی ده کاته وه که پیغمبر (ﷺ) کاتی
وه حی بۆهات شتی نه ده خوینده وه و، شتیشی نه ده نوسی،
ده فرموی: ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّ
بِیَمِينِكَ إِذَا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ﴾ [العنکبوت / ۴۸].

واته: پش هاتی قورئان هیچ کتابیکت
نه ده خوینده وه و، به ده ستیشت نه تده نوسی، چونکه گهر
وابوایه ههرزه و به تال گوین ده که وتنه گومان.

نەم ئايەتە لە گەل ئەوێ راستەوخۆ ئەو دە گەیهنی که
 پێغه مەهر (ﷺ) نە (خویندەوێ) ی بوو، نە (نوسین)، ئەوێش
 دە گەیهنی که هەر تواناشی نەبوو ئەو بکا، واتە باس لەو
 نە زانیبیتی و نەیکردبێ، بەلکو باس لەوێه که نەیتوانیو
 نەیزانیو، بۆیە نەیکردوو، چونکە کەسیک نوسراویکی
 نەخویندبیتەو، شتیکی نەنوسی، دیارە توانای ئەوێ
 نەبوو، چونکە توانای خویندەوێ بە رهاستن لەسەر
 خویندەوێ، توانای نوسین بە خۆراهیان لەسەر نووسین
 دەبی.

ماوەتەو ئەو بلیین: نابێ بگوترێ مەبەست لە وشە
 (کتاب) لەو ئایەتە سەرەوێ کتیبی نێردراوی خواپە -
 وەك ئایەتەکانی پیش ئەو وادە گەیهنن - بۆیە ئایەتە که ئەو
 دە گەیهنی که پێغه مەهر (ﷺ) پیش قورئان تەورات و
 ئینجیلیشی نەخویندۆتەو، نەك ئەو بگەیهنی که نە
 خویندەوێ بوو، نە نوسین.. نەخیر نابێ ئەمە بگوترێ،

چونکه وشه‌ی (کتاب) له نایه‌ته‌که‌دا به نادیارو
 (نکرة) یی هاتووو، له سیاقی (نفی) شدا هاتووو، ووشه‌ی
 (من) یش چۆته سه‌ری، که هه‌میشه بو ئه‌وه به‌کارده‌بری
 ئه‌و حوکمه‌ی مه‌به‌سته بگه‌یه‌نری، هه‌موو تاکه‌کانی
 وشه‌که‌ی پاش خۆی بگریته‌وه، بۆیه که و تراوه (من
 کتاب) هه‌رچی چه‌مکی (کتاب) بیگه‌یه‌نی، ده‌گریته‌وه.
 دیاره نمونه‌کانی (کتاب) یش قه‌تیس نین له کتیه
 نێردراوه‌کانی خوا‌دا (تا بلین: ته‌نها مه‌به‌ست ته‌ورات و
 ئینجیله). ئه‌وه‌تا ئه‌م قورئانه خۆی وشه‌ی (کتاب) ی بو
 نوسراوی به‌کاره‌یناوه که مرو‌ف بو مرو‌فی نویسه:
 ده‌رباره‌ی سوله‌یمان پیغه‌مبه‌ر (علیه السلام) که به
 په‌پوسلیمانیه‌ی ووت: ﴿اِذْهَبْ بِكِتَابِي هَذَا فَاَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ
 تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾ [النمل / ٢٨].

واله: سوله‌یمان به‌ په‌پوسلیمانیه‌ی ووت: ئه‌م (کتاب) هم
 به‌ره، بیده پێیان، پاشان پشتیان لی هه‌لکه‌و چاوه‌ڕێکه‌ بزانه

چیم بۆ دەنۆرنەووە.. (بەلقیس) ووتی: ئەی خەلکی
دەورو بەرم! من کتابیکی پر کەرەمم بۆ هاتوو، لە
سوله یمانەووە ئەمەیه: بەناوی خواى میهره بانی بهخشنده..
ئاگاداربەن! خۆتان بەزێتر مەزانن بەسەرما، وەرە لەم و
موسلمان بێن.

له ئه گهری خوینده واری پیغه مبهردا (ﷺ)

گومان له سهر قورئان دروست نابئ:

له سهریکی تریشه وه ده بی کس هه رگیز ئه و گومانه
نه با که جهخت کردنه وه له سهر ئه وه ی پیغه مبهردا (ﷺ) پیش
هاتی قورئان خویندنه وه و نویسی نه بو وه، بو ئه وه بو وه
بیسه لینی که قورئان وه حی و سروشی خوایه، گوایه ئه گهر
پیغه مبهردا (ﷺ) شتی له کتیب خویندنه وه یا نویسی
هه بوایه، شک و گومان رپی تی ده چوو، ده شکرا ئه وه
بکریته به لگی گومان خسته سهر خوا بی بوونی
سهر چاوه ی قورئان..

به لئی، نابئ کس ئه م گومانه به ری، چونکه قورئان زور
له وه گه وره تره که کسێ گومان به ری له غهیری خوا وه
هاتو وه، هه رچه ند ئه و سهر چاوه یه ی غهیری خوا زانا بی به

هه‌موو کتێبه نێرراوو نه نێرراوه‌کان، بگره ئه‌گهر ره‌گه‌زی
 مرۆڤ و پهری هه‌موویان کووبنه‌وه له‌سه‌رئه‌وه‌ی نموونه‌یه‌کی
 نه‌م قورئانه‌ بێن، ناتوانن نموونه‌ی بێن، هه‌رچه‌ند
 هه‌ندیکیان بینه‌ پشتیوانی هه‌ندیکیان.. ﴿قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ
 الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ
 بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيراً﴾ [الإسراء / ٨٨].

بۆیه ئه‌گهر گریمان محمد (ﷺ) پێش هاتنی قورئان،
 خوێندنه‌وه‌و نویسنیشی بووبی، ته‌نها به‌ تالییژان (مبطلین)
 ده‌که‌وته‌ گومان.. وه‌ك ئایه‌ته‌که‌ی پێشه‌وه‌ فهرمووی: ﴿وَمَا
 كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَارْتَابَ
 الْمُبْطِلُونَ﴾ [العنکبوت / ٤٨].

واته: هه‌رگیز راستیژان و (محقیق) ناکه‌ونه‌ گومان به‌و
 نه‌گه‌ره، نه‌وه (مبطلین) و نا‌هه‌قبیژو هه‌رزه‌ گوێانن، که به
 ئاوا نه‌گه‌ری گومانیان له‌ سه‌رچاوه‌ی خوا‌یی بوونی قورئان
 بو‌ دروست ده‌بی.

وشه‌ی (اقرأ) له ئایه‌تی ﴿اقرأ باسم ربك الذي
خلق﴾ خوینده‌واری پیغمبهر (ﷺ) ناگه‌یه‌نی

له‌سه‌ریکی تره‌وه نابیی کهس ئه‌و گومانه به‌ری که
ووشه‌ی (اقرأ) واته: بخوینده‌وه، له ئایه‌تی ﴿اقرأ باسم ربك
الذي خلق﴾ ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که پیغمبهر (ﷺ) له‌و کاته‌دا
توانای خوینده‌وه‌ی هه‌بووه، چونکه وشه‌ی (قراءة) واته
خوینده‌وه بریتی‌یه له کو‌کردنه‌وه‌ی چه‌ند رسته‌یه‌کی
پیکه‌وه گونجاو و، به زارا هاتنیان بو رو‌نکردنه‌وه‌ی
مه‌به‌ستیک، ئه‌مه‌ش ئه‌وه ناخوازی که نوسراویک هه‌بی و
سه‌یر کری. هه‌روه‌ها وشه‌ی (کتاب) یش له بنه‌ره‌تدا به
چه‌ند عیباره‌تیکی هاوئا‌هه‌نگ ده‌گوتری، که هه‌ندیکی
به‌تون‌دو تۆلی به هه‌ندیکی تریه‌وه به‌س‌راوه‌ته‌وه.. به‌م پییه
نوسراوه (مخطوط) ئاسه‌واریکه ده‌بیته نیشانه‌ی (کتاب)،
نک خودی (کتاب).

ئايه تي ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾ فير كردني

پيغهمبهر (ﷺ) ناگهي يه ني

له لايه كي ديكه شه وه نابي ئهو گومانه بري كه ئايه تي
﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾ [العلق / ٤]، به لگه يه له سه ره وه ي
كه پيغهمبهر (ﷺ) پيش يان پاش هاتني وه حي، نوسيني
زانيوه.. ئهم ئايه ته ئهو ده گهي يه ني كه قه له م هو كاري
فير كردنه، ئيتر ئهو ناگهي يه ني كه به بي قه له م، فير كردن
ئسته مه، يا رووي نه داوه.

مه به ست له وشه ي (امي) و (امين):

به لام سه باره ت به و تو يژه ره (!) ي كه گومان ده با
مه به ست له (امي) و (امين) ئهو كه سه يا ئهو كه سانه يه كه

نيسبەت دەدرينه پال (أم القرى)،^۳ دەلّين: ئەم گومانە لە
 دوو ڕووە پێچەوانەى راستى يە: لە سەر يکەو لە بەر ئەو
 وشەى (أم القرى) عەلەم و نازناوى نيه بۆ شارى مەككە،
 بەلکو ناويکە هەموو گونديکى گەورە دەگرێتەو، کە
 چەندین گوندى بچوکى بە دەوردا بێت،^۴ بەلگەش لەسەر
 ئەمە فەرمودەى خوايە کە دەفەرموى: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ
 مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا
 وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾
 [القصص / ۵۹].

^۳ ئەو بە ناو توێژەرە بۆيە وای گوتوو، تا ئەو بەگەيه نیت وشەى
 (النبي الأمي) بە واتای نەخويندەوار نيه، بەلکو بە واتای نيسبەتە بۆ
 شارى (أم القرى) کە مەككە يە. (وەرگێڕ).
^۴ لە کوردەواریدا پێى دەگوترى (گەورە دى)، يان (شا دى).
 (وەرگێڕ).

واته: پهروهردگاری تۆ برپاری نه داوه گوندو شارو
 شارۆچکه کان خاپور بکات، تا له گهوره ترینیاندا
 پتقمبهړیک نه نیرئو، ئایه ته کانی ئیمه به دواى یه کدا
 نه خوینتته وه بۆیان.

که واته وشه ی (أمی) - له گهل ئه و گریمانه یه شدا که
 نیسبهت بیّت بۆ وشه ی (أم القرى) - تهنها بۆ ئه و کهسه
 به کار ده برئ که خه لکی گوندیکی گه و ره بیّت، که
 جه ن دین گوندى تر ده و ره یان دابئ، ئیتر ئه وه ناگه یه نئ که
 ئه و کهسه مه ککه یی یه.

پاشان نیسبهت دان بۆ لای ناویک که به وشه ی (أم) یا
 (أب) ده ست پئ ده کات، بۆ به شی دووهمی ده بیّت، واته بۆ
 وشه (مضاف إلیه) ی یه که ی پاش (أم) یا (أب)، بۆ غموونه
 نیسبهتدانه پال (ابن عمر) ده بیته: (عُمَرِی)، یا نیسبهت دان
 بۆ (ابن عباس) ده گوترئ: (عَبَّاسِی)، به م پیه به کهسی

نيسبەت دراو بو لای (أم القرى) ده گوتري (قروي) نهك
(امي).

ئەمە لەپرووی یەكەمەو، لەپرووی دووهمەو: هەركەس
دەیهوی تەواوی ئەو شوینانە ی بو پروون بیتهو کە ئەو
دوو وشەیهی (امي) و (امین) ی لە قورئان تیدا هاتوو، با
لەم چەند ئایەتە ووردیتهو، تا بیسەر و بەری ئەو
مفتەبیژی یە بو دەرکەوی:

* لە سورەتی (البقره) دا - پاش باسی ئەو جولەکانە ی
کە ئاشنا بوون بە کتابی تەورات و، قسە ی خویان
دەگوری - دەفەرموی: ﴿وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ
إِلَّا أَمَانِيٍّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ [البقرة / ۷۸].

واتە: هەندێ لەوانە نەخویندەوارن، لە کتیب نازانن،
جگە لە هەندێ خۆزگە، گومان بردنیش زیاتر هیچیکیان
نە.

جا ئايا هيچ ژيريك به خوی مۆلت دهدا که وا گومان
 بهرئ مه بهست لهم وشه ی (أمیون) ه، (مکیون) بی ؟^ه
 ههروه ها ئايا ووردبوونه وه له دابه شکردنی جوله که بۆ
 دوو گرۆی جیاواز - له ههلویت گرتن له تهوراتی
 کتیی خوا - لهو پوه وهیه که (مکی) و غهیره (مکی) ن ؟
 ئايا نهو توێژه ره! نازانی که راقه کردنی وشه ی (أمیون)
 لهو ئایه ته ی سه ره وه دا به (مکیون)، پۆیست ده کا که
 قسه یه ک بکا پێچه وانهی مه بهسته که ی خوی ؟ چونکه
 نه بوونی زانست و ئاگاداری (کتاب)، هوکهی
 (مه ککه یی) بوون بی - وه ک نهو رایه ده لئ - به لگه یه

(ه) واته نیه تان بی بۆ (أم القرى) که له پێشه وه هه لئ نی
 کاره ی له پرووی زانستی زمانه وانیه و رێزمانی عه ره بیه وه خسته
 پروو. جا کئ وا گومان ده بات (مه ککه) شاری جوله که نشین بی،
 با وا تی بگا و با به و جو ره ته فسیری ئایه ته که بکا! (وه رگێر)

لهسەر ئهوه که شاری مهککه دوورترین وولاتی ئاوهدانی

جوله کهیه له خویندنهوهو نو سین ^٦ ؟!

* له سورهتی (آل عمران) یشدا پاش ئهوهی ئاماژه دهکا که ئاین لای خوای گهوره ئیسلامه، ههروهها پاش ئهوهی باس لهوه دهکا که جیاوازی و ناکوکی خاوهن کتیبهکان، لهسهرکهشی خوێانهوه سهرچاوه دهگری، نهک له بیئاگایی یانهوه له حق و راستی، ههورهها پاش فرمان دان به پیغمبهر (ﷺ) که ئاگاداریان بکا له ههلوێستی خوی و شوینکهوتروانی.. پاش ئهمانه دهفرمووی: ﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسْلَمْتُكُمْ﴾ [آل عمران / ٢٠].

(٦) مهبستی نهوهیه سیاقی نایمهکان باسی جولهکو نهخویندهواری ههندیکیان دهکات و هیچ په یوهندییهکی به باسی پیغمبهر (ﷺ) و شاری مهککهوه نه. (وهه گێڕ)

واته: بهوانه‌ی کتیّیان بۆ نیرراوه‌و، به
 نه‌خوینده‌واره‌کانیش بلی: ئایا موسلمان بوون؟
 لیره‌دا ئاشکرایه که مه‌به‌ست ته‌واوکردنی به‌لگه‌یه
 به‌سه‌ر خه‌لکی یه‌وه به‌گشتی، - له‌وانه‌ی کتیّیان بۆ نیرراوه
 (واته ئه‌وانه‌ی ئاشنان به کتیّی خوا به‌لام له‌رووی
 سه‌رکه‌شی یه‌وه پشت هه‌لئه‌که‌ن)، له‌وانه‌ش که (أمی) ن،
 (واته ئه‌وانه‌ی که نا ئاشنان به کتیّ) - نه‌ک ته‌نها
 نه‌و(مه‌که‌ه‌یی) یانه‌ی نا ئاشنان به (کتاب).

* هه‌روه‌ها له‌سوره‌تی (آل عمران) دا هاتووه،
 ده‌فه‌رمووی: ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ يُودِّهِ
 إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ
 عَلَيْهِ قَانِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ
 وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ [آل
 عمران / ۷۵].

واته: له ئه هلی کتاب هه نديکیان هه ن که نه گهر
 باریکی زور^۷، ئه مانه تی له لا دابنئی، بۆت ده گیرپته وه،
 هه نديکیشیان نه گهر تاکه دیناریکی له لا دابنئی، بۆت
 ناگیرپته وه، مه گهر کاتیك به دیاریه وه راوه ستیت، (ئه وانه
 بۆیه واده کهن) چونکه ده یانگووت: ئیمه له ئاست
 نه خوینده واراندا (که مه به ستیان موسلمانانه کانه)
 لیپرسراونین (واته ئازادین هه رچی به رامبهریان بکهین، له
 فیل لی کردنیان، یا سامان خواردنیان)، ئه وانه درۆ به دهم
 خواوه - له پرووی ئاگایی یه وه - هه لده به ستن.

لیره دا هه یج ژیریك گومانی له وه نیه که مه به ست له
 وشه ی (أمین) خه لکانی غه یری ئه هلی کتابه، نه ته نها
 خه لکی مه که هه رکات وشه ی (أمین) له گه ل باسی

(۷) وشه ی (قنطار) له زمانی عه ره بیدا به واتای باریکی زور له
 زیرو زیو، یان نه مانه تی نه ختینه، هاتووه. (وه رگیر)

ناشایان به (کتاب) هات، ئەو هه بهست هه موو ئەو
 کهسانهیه که خویندنه و نو سینیان نیه له جوله کهو غهیری
 جوله که، وه کو له دوو ئایه ته کهی پێشه و هه دایاری دا..
 هه رکاتیکیش وشه ی (أمین) له شوینیکدا هات که باسی
 (أهل الكتاب) ی له گه لدا بوو، - که گشتی تره له ناشایان
 به (کتاب) - ئەو هه بهست هه موو ئەو کهسانهیه که ئەهلی
 کتاب نین، وهک له ئایه تی سییه مو ئایه تی داهاتوو دا دیاره.
 * له سوره تی (الجمعة) شدا ده فهرمو ی: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ
 فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ...﴾ [الجمعة / ۲]. واته: خوای
 گه وره ئەو خوایه یه که له نیو نه خوینده واره کاندای
 پێغه مبه ریکی ناردوو له خو یان.

دواتر پاش باسی فهزل و رێژنانی خوا لیان
 رسته ی: ﴿الَّذِينَ حُمِّلُوا الثَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا...﴾
 [الجمعة / ۵] هاتوو، واته: ئەوانه ی ته ورات درا
 به سه رشاناندا، پاشان هه لیان نه گرت و، (له مه سئولیه تی

له ئەستۆگرتى دەرنەچوون) (مەبەست جولەكەيە
بەتیکرایى).. دیارە گومان لەوەدا نیە كە ئەو تاقمەى
جیاوازن لە جولەكەى هە لگى تەورات، بریتین لەوانەى
خوا رپژى لىناون و فەزلى بۆيان هەبوو، نەك بە تەنها
خەلكى مەكە.

* بەم جوړه روون دەبیتەو كە مەبەست لە عىبارەتى
(الأمي) له ئايەتى: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ
الْأُمِّيَّ...﴾ [الاعراف / ١٥٧]. واتە: ئەو نیراوه
پەيامبەرەى كە لە ئەهلى كىتاب نیە.. بەلێ، راستە ئەمە
ئەو ناگەيەنێ كە توانای خویندەنەو و نووسینی نەبووبی،
چونكە لە غەیری ئەهلى كىتاب كەسانى تریش هەن كە
خویندەنەو و نووسیان هەبوو (ئەمە پێچەوانەى ئەو نیە
وشەى (أمي)یان بەسەردا بپرێ، چونكە - وەك پێشتر
روون كرايەو - وشەى (أمي) بەرامبەر (أهلى كىتاب)
بەكاربراو، نەك بە واتای كەسانى كە ئەهلى خویندەنەو

نوسین نین) به لām ئایه تی: ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ﴾ [العنکبوت / ۴۸]. واته: تو پیش ئەم قورئانه هیچ کتابیکت نه ده خوینده وه، به دهستیش نه تده نویسه وه، ئەم ئایه ته هیئده روون و ئاشکرایه، که هیچی تری ناویت..

* ماوه ته وه ئەوهش بلّین که ئەگەر وشه ی (أمی) نیسه تیش بی بو (أم القرى) - وهك ئەو توێژهره (!) گومان ده با - ئەمه هیچ دادی ناداو سودی نیه بوئه وه ی ئەو مه به ستیه تی، چونکه خو هه موو که سیکی خه لکی مه که که خوینده وار نه بو وه، یا نویسی نه زانی وه.

* ئەمه ئەوه.. ئەوهش ده بی بلّین که ئەوه ی توێژهر (!) ناوی ناوه به لگه ی عه قلّی، هیچ پیویستی به کی به ره تدانه وه نیه، پاش ئەو روونکردنه وانیه ی پیشه وه.

حالی پیغمبەر (ﷺ) پاش هاتنی وهی

سه بارهت به حالی پیغمبهری خواش (ﷺ) - پاش
هاتنی وهی - نه وه دهلین پیشتر وتمان: که توانا نه شکانی
پیغمبهر (ﷺ) به سهر خویندنه وه و نویسندها، ناته واری نه
بو نهو، چونکه هیچ یهک له سی نه رکانه کانی پیغمبهرایهتی
که بریتین له :

۱- وهرگرتنی وهی (نبوهت)، ۲- گه یاندنی په یامی
خوا (رسالهت)، ۳- پیشه وایهتی (ئیمامهت). پیوستان به
شاره زایی خویندنه وه و نویسنه.

لیره دا نه وهش دهلین: که به هیچ به لگه یه کی توندو
تۆل نه سهلاوه که پیغمبهر (ﷺ) پاش نه وهی وهی
بو هات، له گه ل پیش نه وه دا که توانای خویندنه وه و نویسنی
نه بو، هیچ گۆرانیکی به سهر دا هاتی. نه سلیش نه وه یه که
وهک خوی مایته وه.. ههر کهس لافی غهیری نه مه لی ته دا

دهبی بهلگه بینیته وه، بهلگه یهك پیچه وانهی نهو نهسله
بگه یه نی...

* سه بارهت به ئایه تی ﴿رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا
مُّطَهَّرَةً﴾ * فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ﴿[البينة ۲/ ۳-۲]﴾. نابی بگوتری
که بهلگه یه له سه ر نهو هی پاش پیغه مبه رایه تی شتی
خویندوته وه، چونکه خویندنه وه ی (صحف)، پیویست
ناگیرئ خویندنه وه که له ناو په راوه کاندایت، بهلکو
هه ندی جار رپک ده که وی که مروژ شتی بخوینیته وه که
غیری خوی نویویه تی، به بی نهو هی سه یری نهو نویسراوه
بکا، بهو هی که له گهل نهو هی ناتوانی بخوینیته وه، به لام
که سی به سه ریدا ده خوینیته وه، نهویش له بهری ده کات،
پاشان ده بخوینیته وه.

نهو (صحف) ش که له ئایه ته که ی سه ره وه دا ئاماژه یان
پیکراوه، هه مان نهوانه ن له فهرموده ی خوا دا هاتوون که
ده فهرموی: ﴿كُلًّا إِنَّمَا تِذْكَرَةٌ﴾ * فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ * فِي صُحُفٍ

مُكْرَمَةٌ * مَرْفُوعَةٌ مُطَهَّرَةٌ * بِأَيْدِي سَفَرَةٍ * كِرَامِ بَرَّةٍ ﴿
[عبس/ ۱۱-۱۶].

به لگش ئه وهیه لهم ئایه ته دا ئه وه صه حیفانه به (مطهرة)
وه سف ده کا، وهك له ئایه تی سه ره وهش فه رموی: ﴿صُحُفًا
مُطَهَّرَةً﴾ ئه وه صه حیفانهش خوا عالمه هه ره ئه وه (کتاب) هن
لهم ئایه ته دا باسکراوه، که ده فه رموی: ﴿إِنَّهُ لَقُرْآنٌ
كَرِيمٌ * فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ * لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ * تَنْزِيلٌ
مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [الواقعة/ ۷۷-۸۰].

واته: به راستی ئه وه په یامه ی بو محمد (ﷺ) هاتوه،
قورئانیکی پر که ره م و به خششه. له کتابیکی پیچراوه دایه.
جگه له فریشته پاکژکراوه کان، کهس دهستی تیوه نادات،
ئه وه په یامه له لایه ن په روه ردگاری جیهانیانه وه نیړراوه..

* نه مه و له ووتاری تویژه ر (!) دا ده ورو به ری بیست
هملی تر هه ن، وهك: به به لگه هیتانه وهی چهند ئایه تیک
که په یوه ندی یان به بابه ته که وه نیه (کاری نه وانه ی که له

کهلامی خوادا رستهی لیك دابراو دهر دینن). ههروهها
 وهك: پشت بهستن به ریوایهتی ههلبهستراو (وهك
 ریوایهتی: "أنا مدينة العلم وعلي بابها" واته: من شاری
 زانستم و عهلی دهر وازه کهیهتی، که پیچهوانهی ئایهتی
 خواجه که وهسفی پیغمبهر (ﷺ) دهکاو دهربارهی
 دهفرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا
 وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِآذِنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا﴾ [الأحزاب / ٤٥ -
 ٤٦].

واته: ئهی پیغمبهر! بهراستی ئیمه تۆمان وهك
 گهواهیدهرو مژدهدهر و ئاگادار کاریك ناردوو، تۆمان وهك
 بانگخوازیك بو ریی خواو چرایهکی ری پۆشنکار به ئیزنی
 خوئی، ناردوو.

جگه لهمانه چهن دین ههلهی تریشی تیدایه، که له بهر
 نهوهی پپووست نیه لیژهدا وهلامیان بدهینهوه، خویمان
 لادهدهین.

له کوټایدا:

ئهی پروهردگاری ئیمه! لیمان مه گره ئه گهر شتی کمان
له بیرچووبی یا هه له مان کردبی.

ئهی پروهردگاری ئیمه! کوټی مه ده به سه ر شانماندا
که به سه ر پیشینانی ئیمه تدا داوه.

ئهی پروهردگاری ئیمه! ئهرکی مه ده به سه رماندا که
به ده ر له تواناو وزهی ئیمه بی. لیمان خوښ به، له
گونا همان ببوره، ره همان بی بکه، تو سه روه رو
سه ر په ر شتمانی، سه رمانخه به سه ر خه لکانی بی بروادا.

- پیشه کی وه رگیر ۳
- پیشه کی نووسهر ۶
- جیاوازی مروڤ له گهل گیاندارانی تر ۹
- چونیه تی گه یشتنی مروڤ به قوناغی
- که مال و ته واوی ۱۴
- نه خویندنه وه نه نویسن بو پیغمبه (صلی الله علیه و آله) ۱۷
- ناته واوی نیه ۱۷
- قورئان دوپاتی ده کاته وه که پیغمبه (صلی الله علیه و آله) ۲۰
- نه خوینده وار بو وه ۲۰
- له ئه گهری خوینده واری پیغمبه (صلی الله علیه و آله) گومان ۲۴
- له سهر قورئان دروست نابی ۲۴

وشه‌ی (اَقْرَأْ) له تائه‌تی ﴿اَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي

(صَلَّىٰ)

پيغهمبه‌ر

خوينده‌واری ﴿خَلَقَ﴾

۲۶.....

ناگه‌یه‌نی.....

تائه‌تی ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾ فیرکردنی پيغهمبه‌ر

۲۷.....

(صَلَّىٰ) ناگه‌یه‌نی.....

حالی پيغهمبه‌ر (صَلَّىٰ) پاش هاتنی وه‌حی..... ۳۸

بهره‌مه کوردیه چاپکراوه‌کانی م. ناصر

له‌لایهن (ده‌زگای بهره‌مه)هوه

- ۱- به‌ندایه‌تی
- ۲- نویژ (حه‌قیقه‌ت و حیکمه‌ته‌کانی)
- ۳- پرسه و سه‌ره‌خۆشی
- ۴- پی‌غه‌مبه‌ری نه‌خوینده‌وار
- ۵- خه‌لقى ئاده‌م
- ۶- حیکمه‌تی هه‌ج و عومره
- ۷- سیستمی سیاسی ئیسلام
- ۸- علم، عام، علماء
- ۹- شه‌هاده‌ت، شاهید، شه‌هید
- ۱۰- ئه‌حکام و حیکمه‌ته‌کانی پۆژوو
- ۱۱- فه‌ره‌ه‌نگی خۆرئاوا
- ۱۲- ناسخ و مه‌نسوخ
- ۱۳- ژن و می‌ردایه‌تی
- ۱۴- وانه‌کانی خواناسی
- ۱۵- بنه‌ماکانی جیهانبینی ئیسلامی
- ۱۶- قه‌ده‌ر و قه‌زا و جه‌بر و ئیختیار
- ۱۷- مروّف و پێبازی ژیان

ده‌زگای بهره‌مه

بۆ ب‌لاوکردنه‌وه‌ی بهره‌مه‌کانی سوبحانی

dazgaibarham@hotmail.com